

je bilo nad 2000 naših najboljših ljudi. Pri Sv. Lenartu je pozdravljala in odobraval izvajanja govornikov ministra in našega Žebota nad 3000 glava ljudska množica.

Politični tabor v Konjicah. V nedeljo, dne 22. septembra, po rani sv. maši je v Konjicah velik politični tabor za ves konjiški okraj. Na zboru govori minister dr. Miha Krek. Možje in fantje, pridite v čim največjem številu!

Razširjena Ljubljana. Na predlog g. notrajnega ministra je podpisan ukaz o združitvi najbližjih okoliških občin z Ljubljano. Pod veliko in razširjeno Ljubljano spadajo občine iz okolice: Moste, Šiška, Vič, južni del Ježice, Polje, Dobrunje in Štepanja vas.

Novi celjski mestni svet je bil zapri-
sožen dne 11. septembra in je novi župan g. Mihelčič prevzel posle že dne 10. septembra od obeh dosedanjih županov.

Harmonika — izobraževalno sredstvo! Slovenski narodni vzgojitelj škof Slomšek poudarja v svoji znani pesmi »Veselja dom« to-le: »Pravga veselja na rajanju ni: pijance, plesavce veselje beži!« Glasilo Zveze društev kmetijskih fantov in deklet »Kmetijski list« pa je drugega mnenja ter vneto zagovarja ples. Kar se tiče osebnega mnenja gospodov okoli »Kmetijskega lista«, naj so preverjeni, da jim radi pripovščimo ples kot »izraz umetnostnega izživljanja«. Naj plešejo do najvišje umetnostne popolnosti! Kar pa se tiče slovenske kmetijske mladine, ji bomo vedno priporočali Slomškova navodila ter jo svarili pred pijančevanjem in plesanjem po gostilnah ob »milih« zvokih harmonike. Ob takih prilikah se ne izživljajo »umetnostna« čuvstva, marveč prav mnogokrat čisto drugi nagoni. Kdor pozna kmečko življenje, dobro ve, koliko gorja je prišlo s plesišč. Ob koncu svoje vnete obrambe plesa izjavlja »Kmetijski list«, da »naša« mladina mimo zabavljanja pojde na delo! Ali so plesne prireditve izobraževalno delo in harmonika izobraževalno sredstvo?!

Jugoslovanska radikalna zajednica (JRZ) ima svojo osrednjo pisarno v hotelu »Pariz« v Beogradu. Vrhovno tajništvo stranke bo vodil g. Miloš Ivković, bivši generalni konzul v Rimu. G. Ivković je rodom Hrvat. Srednjo šolo je študiral v Ljubljani, vojake je služil v Trstu. Bil je profesor v Skoplju, odkoder je bil poklican od pokojnega Pašića v zunanje ministrstvo. — JRZ bo imela v Beogradu svoje osrednje in dnevno izhajajoče glasilo. Po ostalih mestih v banovinah se bodo ustanovili tedniki, v kolikor se stranka ne bo naslonila na časopise, ki že zastopa program in smernice Jugoslovanske radikalne zajednice.

V DRUGIH DRŽAVAH.

OKOLI VRELE KAŠE.

Takšna kaša je Abesinija. Veliko mačkov — kaj pomenja ta prisposoba, je vsem jasno — hodi okoli nje. S svojimi gobčki silijo v njo, da bi ušili svoj glad ali vsa svoj pohlep. Niso vsi enake nрави. Eden je vojaško nastro-

jen, da kar piha bojaželjnosti. Drugi je zmernejši, ker zna bolje krotiti svojo pohlepnost. Na zunaj najdostojnejši so velekapitalistični mački, ki prihajajo ne s kanoni, tanki in letali, marveč z milijoni. Dosegli bi že bili uspeh, ako bi jih drugi ne odrivali od skleda. Zaužitna pa še ta kaša ni za nikogar, ker še ni dovolj ohlajena.

Ohlajevalnih poskusov je že bilo veliko storjenih. Poskušala je to ter še vedno poskuša mednarodna politika po svojih hladilnih cevih. Uspeha pa ni bilo. V lanskim zimam — ko je pri nas zima, je v Abesiniji toplo — so se zgodili znani dogodki v obmejnem ozemlju pri Ualualu, kjer je v mesecu decembru pri nekem vodnjaku obležalo kakšnih 130 Abesincev in Italijanov. Kdo je kriv? Abesinci so valili krivdo na Italijane, ti pa zopet na Abesince. Saj je na svetu tako, da nikdo noče biti kriv, marveč se hoče vsak krivde iznebiti. In res v tem sporu nobeden ni bil kriv. Tako je namreč odredilo mednarodno razsodišče, ki je preiskovalo te dogodke. Njegova sodba — salomonska — je ta: radi dogodkov pri Ualualu ne zadene krivda ne Italijanov ne Abesincev. Sodba je bila sestavljena po receptu: Volk sit, koza cela. Recept pa le ni pomagal: abesinska koza je do zdaj še ostala cela, toda volk je lačen. In dalje so se vršila posvetovanja, nasvetovanja, pretresovanja. Včasih se je to godilo v prijaznem tonu, včasih pa je volk malo bolj zarenčal, koza pa glasnejše zameketala. V tem mesecu je imela Zveza narodov z abesinsko zadevo dosti sitnega posla. Svet Zveze narodov je o njej razpravljala. Na obtožbo, ki je vsebovala največje abesinske grehe, je odgovoril zastopnik Abesinije, francoski profesor dr. Jeze — zakaj neki ima že tako izzivalno ime?! — z govorom, ki je bil povzročitelj velike jeze. Posledica je bila, da ga niso hoteli več poslušati. Sestavili pa so odbor peticije z nalogo, da temeljito prouči abesinski problem (vprašanje) ter stavi zadovoljive predloge. V tem odboru so zastopniki Anglije, Francije, Španije, Poljske in Turčije.

Prvima dvema velesilama — Angliji in Franciji — pripada največja naloga. Saj smejo v mednarodnem koncertu sodelovati kot proizvajalci samo velesile, manjše ali celo majhne države pa imajo samo nalogo, da nosijo in držijo note igralcem. Včasih tudi kakšna manjša država malo udari po bobnu, pa ji kmalu vzamejo udarilo iz rok. Tako svet upa tudi v abesinskem slučaju, da se bo dvema velesilama posrečilo pomiriti razburjene duhove ter svetu ohraniti mir. Ako pa se to ne bi posrečilo (trdno pa upamo, da se bo v interesu sveta in človeštva to končno vendar le posrečilo), bi imel tisti maček, ki bo pomolil svoj gobček v vrelo abesinsko kašo, težak, težak posel.

Dva punta. Minuli teden sta bila udušena dva punta in sicer na Grškem in na Portugalskem. V Grčiji v Atenah so nastopili nekateri višji oficirji proti prenaplenu monarhističnemu stremljenju podpredsednika vlade in vojnega ministra Kondilisa. Po udušitvi upo-

ra je izdala vlada proglas in zatrjuje, da se bo vršil na Gršem plebiscit za monarhijo ali republiko drugo ali tretjo nedeljo v novembru. — Poskus upora je bil zatrt in v kali udušen na Portugalskem, kjer je zvedela vlada pravočasno za prevratne namene zarotnikov, ki so se bili strnili v skupno protirežimsko fronto iz članov razpuščenih strank, iz tajnih delavskih organizacij, in tej zmesi nezadovoljnejšev so pripadali tudi nekateri častniki. Aretirani so kolovodje prevratnega gibanja.

Cerkvena last v Mehiki zaplenjena. Predsednik republike Mehika je podpisal 14. septembra zakon, s katerim zapleni država celotno cerkveno premoženje: zemljiško posest, šole, vso opremo in svete posode. Razlastitveni zakon se bo izvajal najprej proti katoliški Cerkvi, a za njo bodo razlašene tudi druge veroizpovedi.

*

Nekaj o političnem položaju v srezu Šmarje.

(Konec dopisa iz Šmarja pri Jelšah.)

Dr. Dobovišekovi »šlagerji« in resnica.

Na politično mišljenje šmarskega sreza se javlja vpliv dr. Doboviška. Ta vpliv pa je vse drugo prej, samo dober ne. O izjavah na njegovih shodih krožijo najrazličnejše krilatice, ki jim pred vsem manjka sleherna sled politične resnosti in zrelosti. To je prava pravcata hokus-pokus politika in človeku se samo milo stori, če vidi, da se še najdejo ljudje, ki so toliko kratkovidni, da takele čarovniško-politične izjave odobravajo.

Ena izmed takih napovedi je: »Mi bomo odpravili carine.« Izgleda tako, kot da bi bil dr. Dobovišek ne samo jugoslovanski, ampak že finančni ter trgovinski minister vseh peterih delov sveta. Carinskih zaprek si vendar ne stavlja naša država sama, ampak nam jih stavlja druge države. To tudi dr. Dobovišek dobro ve, toda šlager je šlager, če pa se najdejo ljudje, ki takim šlagerjem celo ploskajo, je šlager kljub svoji neumnosti celo dober.

Dr. Dobovišek pravi, da bo njihova stranka kmetiško zadolženje rešila tako, da se bode vzel denar korupcionistom in se dal dolžnikom. Dolžniki seveda zopet ploskajo, tistim pa, ki nič dolžni niso, se za enkrat povesejo nosovi, na tihem pa store trden sklep, da se o prvi priliki zadolže, na vsak način pa vsaj par dni prej, ko bo dr. Dobovišek finančni minister. Pametnim postaja tako govorjenje neprebavno, dasi seveda vsakdo priznava upravičenost, da se korupcionisti kaznujejo, toda to vendar ni nič novega in nič posebnega.

Dr. Dobovišek pozna tudi zelo enostavno sredstvo, da se pomnoži obtok denarja v državi. Zato je treba samo naš denar, naložen v tujini, prisilno spraviti domov. Tudi ta stvar se lepo sliši, na žalost pa dr. Dobovišek vedno pozabi povedati, kako bo to storil in kakšno mnenje bi inozemstvo dobilo o našem dinarju po takih nasilnih poskusih.

Gospodarski položaj v šmarnskem srezu je zelo težak, toda zdravila, ki jih ponuja dr. Dobovišek, vsaj tostran Sotle niso užilna. Mi vanje ne verujemo, zato bomo iskali boljšega zdravilnika in boljših zdravil.

Edina od pomoč.

Prebivalci šmarnskega sreza! Težak je naš gospodarski položaj, težki so kvarni vplivi, ki nas skozi dolge dobe begajo in preprečujejo, da bi se složili in edini znašli v enotni politični fronti. Doba zadnjih let je poleg gorja, ki nam ga je povzročila, imela vsaj to malce dobrega, da nam je v žarki luči pokazala, kakšni ljudski prijatelji so nam bili Pucelj, Marušič in Kramer s svojimi štabi. Vse je kazalo, da smo v trpljenju in zatiranju zadnjih let toliko dozoreli, da se bomo nepokolebljivo in složno združili v enotni politični fronti vseh slovenskih kmetov pod vodstvom dr. Korošca. Pokazalo pa se je, da so nekateri izmed nas podlegli

tujim vplivom in povzročili razkol, ki nam more samo škodovati. Bilo je treba precej težkih let, da smo spoznali politične spletke in politične kramarje, pa menda nekaterim še noče biti dovolj in hočejo znova preiskušati nove politike. Zakaj ne bi raje verovali kmetiskim tovarišem drugih srezov širom Slovenije, zakaj se ne bi nanje naslonili, z njimi zvezali, da bi vsi kot en mož sledili eni volji, enemu, v delu in trpljenju preizkušenemu možu. V težkih časih gospodarskih in političnih kriz, ki pretresajo ves svet, velja le složna, organizirana sila. Toliko je važneje to za nas Slovence, ki smo številčno itak tako majhni. Ali naj torej svojo itak skromno silo še cepimo?

Šmarnski srez tega ne bo storil, osvojen tujim vplivom se bode pridružil veliki politični združitvi JRZ in v njej in po njej gradil boljšo bodočnost sebi in svojim potomcem, dobro vedoč, da kdor ponižuje se sam, podlaga je tujčevi peti.

jaškim vladnim četam, in ker so te boljše organizirane in opremljene, navadno premagajo in potolčejo kmete. Kar se tiče katoliškega duhovništva, je na višini. Na smrt je že bilo obsojenih, kakor je s številkami dokazano, 300 duhovnikov, na ječo pa 500. 5000 vernikov je ubitih »sodnijskim« potom, pri čemer niso všteti tisti kmetje, ki so padli v borbah z boljševiskimi vladnimi četami.

Slovesna proslava 50letnice Tiskarne sv. Cirila.

Slovesna proslava 50letnice Tiskarne sv. Cirila je pričela 14. septembra s slovesno sv. mašo zadušnico za rajne voditelje in dobrotnike zavoda, ki brani ob severni meji že desetletja pravice Slovencev. Službe božje, katero je opravil sedajni predsednik, stolni prošt g. dr. M. Vraber, se je udeležilo vodstvo in uslužbenci tiskarne.

V nedeljo 15. septembra je bilo slovesno zahvalno bodoslužje v mariborski stolnici, katerega je opravil m. g. stolni prošt. Službe božje se je udeležil sam prevzvišeni škof g. dr. Ivan Tomažič. Govoril je pred sv. mašo o dobrem in slabem tisku v kratko-jedrnatih besedah g. monsignor J. K. Vreže.

Petje z godbo med službo božjo je oskrbel požrtvovalni g. stolni kapelnik J. Gašparič.

Po opraviu v stolnici je bil v tiskarni obed, katerega je počastil g. škof s kanoniki, g. minister dr. M. Krek, predsednik Prosvetne zveze dr. J. Hohnjec in druge odlične osebnosti.

Iskrene čestitke z imehovanjem zaslužnega ravnatelja tiskarne g. Franc Hrastelja kn.-šk. svetnikom je izrekel prevzvišeni škof, minister dr. Krek, v imenu Mohorjeve družbe g. stolni dekan dr. F. Cukala in drugi.

Vse napitnice in čestitke so se glasile na plodonosno 50letno prošlost z gorečo željo na še boljšo in svobodno bodočnost.

Na slavnost povabljeni g. notrajni minister dr. Anton Korošec se je brzojavno oprostil radi prevelike zaposlenosti in želel v brzojavki podjetju, v katerem je preživel toliko let, najlepši napredek v spremstvu božjega blagoslova.

Pri zaprtju, mošnjah v prebavi

vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec

691

naravne FRANZ JOSEF grenčice.

Registrirano od Min. soc. pol. in nar. zdr. S. br. 15.485 od 25. V. 1935.

Duhovniški poklici. V nekaterih rodbinah so duhovniški poklici številni, češči, takorekoč na »dnevem redu«; v drugih bolj izjema, v drugih zopet jih sploh ni. Takšna rodbina s številnimi duhovniki je francoska rodbina Daillier v francoskem mestu Cambrai. Nedavno je opravil v tem mestu novo sv. mašo Marko Daillier. Istočasno so trije njegovi bratje, duhovniki pri postranskih oltarjih darovali sv. maše. Novomašniku so asistirali (prisostvovali) pri oltarju bližnja sorodnika brata Franc in Mihael Deleporte in stricnik-duhovnik Mihael Bara.

Dijaki kot katehisti. Na Filipinskih otokih (južnozahodno od Azije v Velikem oceanu) vlada med preprostim ljudstvom velika nevednost v verskih stvarih. Duhovnikov je premalo, da bi se mogli z uspehom boriti zoper to nevednost. Prišlo pa jim je na pomoč vseučilišče, ki je tako postalo resnično učilišče za vse ljudstvo. Na vseučilišču v mestu Manili je namreč ustanovljen poseben oddelk profesorjev in dijakov, ki se pečajo z verskim poukom ljudstva, zlasti mladine. Ti svetni katehisti so se svoje lepe naloge lotili z veliko vnemo ter so letos v postnem času poučili in pripravili za prvo sv. obhajilo 939 dečkov iz 17 šol. Skupina teh dijakov — prostovoljnih katehistov sedaj šteje 115 članov, število dečkov, ki jih ti vrli dijaki poučujejo, pa znaša 10.289. Dijakinje pa se pečajo s poučevanjem deklet. Nevedne poučevati je dobro delo.

Kitajski misijoni. Na Kitajskem zdaj deluje 89 škofov, med katerimi je 14

kitajskih domačinov, 8 domačih apostolskih prefektov in 14 inozemskih. Katoliških duhovnikov je 4014, in med njimi 1647 domačinov. Redovnikov-lajikov je 3348, izmed katerih je nad polovica domačinov. Sester-domačink je 3319, inozemskih pa 1831. O poučnem delu, ki ga vršijo katoliški misijoni na Kitajskem, spričuje veliko število katehistov in učiteljev. Katehistov je 11.833 (7381 moških in 4452 žensk), učiteljev 14.932 (8683 učiteljic, 6249 učiteljev). Katoličanov na Kitajskem je 2.702.463. V zadnjem letu je to število porastlo za 78.908, katehumenov je pa 465.000.

Mučeništvo Mehike. To mučeništvo trpijo verni katoličani, mučitelji pa so komunisti in z njimi združeni framaconi. Izšlo je zadnji čas zlasti v Ameriki več knjig, ki z natanko dokazanimi primeri dokazujejo, koliko in kako trpijo mehiški katoličani. Trpijo v prvi vrsti tisti, ki so cerkvi najbolj vdani: kmetje in duhovniki. Kmetje se postavljajo v bran proti nasilnim in div-

Osebnosti.

Duhovniška vest. Ob priliki proslave 50letnice Tiskarne sv. Cirila v nedeljo dne 15. septembra je bil imenovan za kn.-šk. duhovnega svetovalca zaslužni in požrtvovalni sedajni ravnatelj tiskarne g. Franc Hrastelj. Naše iskrene čestitke!

70letnica obmejnega rodoljuba. Dne 15. septembra je slavil na svojem prijaznem vinogradnem posestvu ob severni meji v Št. Ilju v Slov. goricah

70letnico daleč znani, obče priljubljeni in tolikanj zaslužni rodoljub g. Franjo Thaler. Jubilar je rojen dne 18. sept. 1869 v prijaznih Zeleznicah na Gorenjskem. Njegov stric Miha Thaler je bil v Št. Ilju posestnik in je tu užival svoj pokoj. Stric je pridržal nečaka Francja pri sebi in tako je ostal naš Thaler v Št. Ilju. Thaler je tudi med ustanovitelji domače Hranilnice in posojilnice, Bralnega oziroma Prosvetnega društva, Kmetijske podružnice in še več drugih društev. Udeleževal se je tudi prav živahno političnega delovanja. Naš slavljeneec je tudi velik prijatelj Cerkve in njenih ustanov. Z rajnim g. župnikom in narodnim delavcem